

τελῶς γένεται. Οὐ δέ Ξάνθος, Δατί, φησι. Ἀισωπός λέγει,
ὅτι εἴτε οἱ πάντα σοι γένεται ἐπηγγάλαντο, ἔτοι δέ, πί φή-
σσουν γέλως. Οἱ δέ χολαργικοὶ δαυνάσσοντες, γέλων, μὰ
τὴν θύειν τερούοιαν, καὶ λόγος ἀπελογήθη. οὐχ εἴτι γέλων
λόγος οἱ πάντα γέλως, μὰ τότο εἰλέσθησεν. Οὐ δέ Ξάνθος λέ-
γει τοπὸς αὐτὸν, θέλεις, ἀρρεάσσω σε. Οὐ δέ φησιν, εἶπε
ὅτι τότο συμβυλλάσσει, θέλεις, αγόρεασσον, θέλεις παρεῖσθαι,
γέλως σὺ διάν ποιέι, τότο γάρ τῆς σῆς ἐξεστίας τυγχάνει.
Καὶ δὴ τὸ βύλλον, λύσας τύεις βαλαντίν, αργυρέιον αγί-
θια. δὲ δὲ τὸ βύλλον, μὴ μὲ σκαρπότε. Ξάνθος γέλει, πί-
γέλων πονήλαντος γέλει; Ἀισωπός γέλει, γέλεινων λαλεῖ
πολύποντον ὀνείροσκεται. τί με ἐξεθεντές. Καὶ οἱ χολα-
ργικοὶ, μὰ τὸν θεύς, νενίκηκε τὸ καθηγήθιν. Ξάνθος γέ-
λει, εὖλος δέ σε ἀρρεάσσω, μὴ δραπετοῦσσος. Οὐ δέ Αι-
σωπός γέλασσας, εἴφη, τότο γέλειν σοι πείσαι, γέλει
μάι σε συμβυλλον, ὡς σὺ εἶπε. τὸ δραπετοῦσσον εἰς σοι
ἔστιν,